

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ
ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Αθήνα 1 - 11 - 99

Αριθ. Γνωμ. 17

Προς

Το Υπουργείο Δημόσιας Τάξεως

Τμήμα 3ο Νομικών υποθέσεων

Π. Κανελλοπούλου 4

ΑΘΗΝΑ

Επί των τεθέντων υπ' όψει μας ερωτημάτων με το υπ' αριθμ. 1023/2/59-ι' από 11.6.1999 έγγραφό Σας η γνώμη μας σύμφωνα με το άρθρ. 25 § 2 Ν.1756/88 είναι η ακόλουθη:

Είναι γνωστό ότι για τους θορύβους που προκαλούνται από τη μουσική των κέντρων διασκέδασης και λοιπών καταστημάτων με μουσική και σχετίζονται με την προστασία της Δημόσιας Υγείας, έχει εκδοθεί σχετικώς, η υπ' αριθμ. 3010/15.1.86 υγειονομική διάταξη, η οποία προβλέπει μετρήσεις με ειδικά μηχανήματα της επιτρεπόμενης ηχοστάθμης. Έτσι μέσα στα κέντρα αυτά η στάθμη του ήχου μπορεί να φθάνει έως τα 100 ντεσιμπέλ, ενώ για τα υπόλοιπα καταστήματα με μουσική που δεν έχουν χαρακτηρισθεί "κέντρα διασκέδασης" επιτρέπεται μέγιστη ηχοστάθμη έως 80 ντεσιμπέλ. Επίσης ειδικές μετρήσεις προβλέπονται και για τα υπαίθρια κέντρα διασκέδασης και λοιπά καταστήματα με μουσική. Από το κείμενο της εν λόγω

σημαντικής υγειονομικής διάταξης που δυστυχώς οι Αστυνομικές και υγειονομικές Αρχές σχεδόν καθόλου δεν την έχουν αξιοποιήσει (ενδεικτικώς Σας υπενθυμίζω ότι σε 39 νομούς της χώρας από το 1986-1999 δεν βεβαιώθηκε ούτε μία παράβαση!). Το γεγονός είναι εκπληκτικό και διερωτώμαι ποιό σκοπό μπορεί να εξυπηρετεί μία ακόμη γνωμοδότηση που προστίθεται στις πάμπολλες που υπάρχουν. (Αναφέρω εδώ τις Εισαγγελικές γνωμοδοτήσεις των συναδέλφων: Σπύρου Σταμούλη 16/89, Σ. Τούσα 3/74, Κ. Βομπίρη 1/89, Ε. Ζαχαρή 1824/97, Δ. Χαραλαμπίδη 347/98, Σ. Δασκαλόπουλου 1609/99). Εν πάση περιπτώσει η γνώμη μου είναι η ακόλουθη: Στα κέντρα διασκεδάσεως και λοιπά κέντρα με μουσική κανείς άλλος τρόπος διαπίστωσης παράβασης για ηχορύπανση δεν υπάρχει πλέον, μετά την 3010/86 Υγειονομική Διάταξη. Υποχρεωτικώς η παράβαση διαπιστώνεται μόνο με ηχομετρήσεις. Άλλος τρόπος ακουστικής διαπίστωσης του αδικήματος δεν προβλέπεται. Θα ήταν όντως παράδοξο ολίσιγμα να μετράται, ο ήχος και να βρίσκεται κάτω των 100 DB, αλλά ο ιδιώτης που καταγγέλλει ή ο Αστυνομικός που ελέγχει "θεωρεί ότι και τα 60, 70 κ.λ.π. DB είναι ενοχλητικά" να υποβάλει παρά ταύτα κακώς μήνυση, βάσει άλλων, άσχετων με την περίπτωση, νομικών διατάξεων.

2. Η διάκριση του ήχου που προκαλεί βλάβη της υγείας και του ήχου που προκαλεί, απλή ενόχληση, ερεθισμό, εκνευρισμό, αναστάτωση, είναι όρια συγκεκριμένα, αλληλοπεριχωρούμενα, ανεπίδεκτα τελικής οριοθετήσεως. Άλλος ενοχλείται με 30 Ντεσιμπέλ και

(4)

άλλος με 1000. Κάθε κριτήριο υποκειμενικό λοιπόν, στα κέντρα που παρέχουν μουσική είναι εξοβιλιστέο, ύστερα από την παραπάνω νομοθετική ρύθμιση, και πλέον τα κριτήρια της παράβασης είναι αντικειμενικά κατοχυρωμένα έναντι πάντων.

3. Η 8577/83 όμως υγειονομική διάταξη η οποία ισχύει σύμφωνα και με το άρθρ. 7 της 3010/86 έχει κατοχυρώσει δύο πολύ ουσιαστικές προϋποθέσεις που χωρίς τη συνδρομή τους η όλη προσπάθεια θα ήταν μάταιη. Συγκεκριμένα, προβλέπει ότι δεν χορηγείται άδεια στα κέντρα αν δεν διαθέτουν πλήρη ηχομόνωση και δεν παρέχουν με τη λήψη των ενδεικνυόμενων κατά περίπτωση μέτρων εξασφάλιση στους περιοίκους από κάθε είδους ενοχλήσεις. Εφ'όσον λειτουργεί λοιπόν ένα τέτοιο κέντρο σημαίνει ότι εξασφαλίστηκαν προηγουμένως θεμελιώδεις όροι νομιμότητας και τάξεως. Αυτός ο έλεγχος προηγείται, που σημαίνει ότι όταν διαπιστώνεται, παράβαση στις ηχομονώσεις περιττεύει και η μέτρηση του ήχου που έτσι κι αλλιώς έχει θέση μόνο όταν λειτουργούν οι μονώσεις κλπ. Γιατί τα 100 ή 80 ντεσιμπέλ που καθορίζει ο νόμος επιτρέπονται, επί ηχομονωμένων εγκαταστάσεων.

4. Περιττεύει βέβαια να τονισθεί ότι το καθήκον Σας επιβάλλει, αν μεν χορηγήθηκαν άδειες χωρίς προηγούμενες ηχομονώσεις, να μηνύετε και τα κέντρα και τις επίορκες επιτροπές και να προχωρείτε αμέσως στις νόμιμες διαδικασίες αφαίρεσης των αδειών λειτουργίας, πράγμα που ασφαλώς κάνετε μέχρι σήμερα.

2a

5. Τέλος ως προς τους θορύβους τις οχλήσεις κάθε φύσεως, τη διατάραξη ησυχίας κ.λ.π. που προέρχεται από κάθε άλλη πηγή εκτός Κέντρων διασκεδάσεως και άλλων καταστημάτων που παρέχουν μουσική, εφαρμόζεται κατά περίπτωση το άρθρο 22 παρ. 5β Υγειον. κανονισμού όπως η παρ. 5 προσετέθη με την 6001/67 υγειονομική διάταξη και όταν δεν στηρίζονται τα περιστατικά της πράξης στην παράβαση αυτή, τότε και μόνον, όπως επικουρικώς θα ασκούνται διώξεις για παισοματικές παραβάσεις (417 ΠΚ) αφού κατά γενικό κανόνα, οι ελαφρότερες ποινές επιβάλλονται, όταν δεν υπάρχει διάταξη που τιμωρεί βαρύτερα την πράξη (Αιτιολογική έκθεση 419).

Τέλος παρακαλούμεν να θεωρήσετε ως μη ισχύουσαν κάθε παλαιότερη εισαγγελική γνωμοδότηση που αντιβαίνει στο περιεχόμενο της παρούσης.-

Ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου

Βασίλειος Παπαδάκης

B.M.